

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ que เลือกไปศึกษา ณ ประเทศออสเตรเลียจากตัวแทนการศึกษาเอกชน โดยมีขั้นตอนในการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ที่เลือกไปศึกษา ณ ประเทศออสเตรเลียจากตัวแทนการศึกษาเอกชน 5 แห่งที่เข้าร่วมโครงการ Agent Training กับสำนักงานการศึกษาออสเตรเลียแห่งนานาชาติ ที่ผ่านการอบรม Australian Education Specialists Training Program 2005 ซึ่งจัดโดย Australian Education International (AEI), Thailand ได้แก่ Advanced Education Consultant, APEX Education Consultant, Complete Education and Touring Australia (Thailand), International Education Promotion (IEP) และ The Dean

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เลือกไปศึกษา ณ ประเทศออสเตรเลียจากตัวแทนการศึกษาเอกชน 5 แห่งดังกล่าว เป็นระยะเวลา 1 เดือน 15 วัน คือ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2551 โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากตัวแทนเอกชนทั้ง 5 แห่ง แห่งละ 80 คน เนื่องจากจากการสอบถามตัวแทนเอกชนดังกล่าวแล้ว พบว่าจะมีผู้ que เลือกไปศึกษา ณ ประเทศออสเตรเลียเข้ามาขอคำแนะนำเฉลี่ยวันละประมาณ 2-3 คน

จากข้อมูลสถิติจำนวนนักศึกษาของประเทศไทยที่เดินทางไปศึกษาที่ประเทศออสเตรเลียในปี 2004 เป็นจำนวน 16,289 คน ซึ่งเป็นลำดับที่ 8 ในการจัดอันดับนักศึกษาต่างชาติที่เดินทางเข้าไปศึกษาต่อยังออสเตรเลียมากที่สุด 10 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาจากประเทศจีน

เกาหลีใต้ ฮองกง อินเดีย มาเลเซีย ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ไทย สหรัฐอเมริกา และสิงคโปร์ (การศึกษาต่อประเทศออสเตรเลีย. <http://studyinaustralia.gov.au>)

สามารถกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยคำนวณจากการใช้สูตรของ Taro Yamane ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N คือ ขนาดของประชากร
 e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้น ด้วยขนาดของประชากรจำนวน 16,289 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% (0.05) จะได้ดังนี้

$$n = \frac{16,289}{1 + 16,289 (0.05)^2}$$

$$n = 388$$

ดังนั้น จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับงานวิจัย แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิด (Close - Ended Question) แบบเลือกตอบ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด(open-ended question) แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้คำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสินค้า / บริการ ด้านราคา ด้านสถานที่/ช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมทางการตลาด ลักษณะของ

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ตัวเลือก ตามระดับความสำคัญ ดังนี้

- 5 = สำคัญมากที่สุด
 4 = สำคัญมาก
 3 = สำคัญปานกลาง
 2 = สำคัญน้อย
 1 = สำคัญน้อยที่สุด

ในการประเมินผลแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จะใช้วิธีการแบ่งช่วงการแปรผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class interval) โดยระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับนั้นใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของลำดับชั้น} &= \frac{(\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ย โดยการใช้เกณฑ์ประเมินผลมีดังนี้ (สุทิตา เพียรเจริญทรัพย์, 2546. หน้า 9-12)

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	อยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	อยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อผลักดันให้การศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพื่อการเป็นศูนย์กลางการศึกษาแห่งภูมิภาคเอเชีย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

ตัวแปรและการวัดตัวแปร

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์

เพศ ใช้การวัดมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) ประกอบด้วย ชาย และหญิง

อายุ ใช้การวัดมาตราเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ประกอบด้วย น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี 16-20 ปี 21-25 ปี 26-30 ปี 31-35 ปี และมากกว่า 35 ปี

สถานภาพสมรส ใช้การวัดมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) ประกอบด้วย โสด สมรส และหย่าร้าง/หม้าย

ระดับการศึกษา ใช้การวัดมาตราเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ประกอบด้วย มัธยมศึกษา อนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

อาชีพ ใช้การวัดมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) ประกอบด้วย นักเรียน / นักศึกษา ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง และค้าขายประกอบ / อาชีพส่วนตัว

รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวัดมาตราเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ประกอบด้วย น้อยกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท 40,001 – 60,000 บาท 60,001– 80,000 บาท 80,001–100,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท

2. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกไปศึกษา ณ ประเทศออสเตรเลีย ใช้มาตราวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ตัวเลือก คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อผลักดันให้การศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพื่อการเป็นศูนย์กลางการศึกษาแห่งภูมิภาคเอเชีย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

เพื่อให้ได้เครื่องมือในการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และมีความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในประเทศออสเตรเลีย และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางเพื่อศึกษาต่อ ณ ประเทศออสเตรเลีย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสินค้า/บริการ ด้านราคา ด้านสถานที่/ช่องทางการจัดจำหน่าย

และด้านการส่งเสริมทางการตลาด เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม โดยการศึกษาข้อมูลจากการสืบค้นและศึกษาค้นคว้าจากตำรา ทฤษฎี หนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร จุลสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ศูนย์การศึกษาประเทศออสเตรเลียในประเทศไทย ศูนย์แนะแนวการศึกษาต่อประเทศออสเตรเลีย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสืบค้นจากเว็บไซต์ต่าง ๆ แล้วทำการสรุปเนื้อหาที่สำคัญและเกี่ยวข้องออกมาเป็นตอน ๆ เพื่อให้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดขอบเขตของแบบสอบถามซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษา การท่องเที่ยว และคุณภาพชีวิตในประเทศออสเตรเลีย แล้วสร้างแบบสอบถามฉบับร่างขึ้นมาให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างเสร็จเสนอต่อประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และประธานที่ปรึกษาร่วมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content validity) ตรงตามวัตถุประสงค์ในงานวิจัย รวมถึงความเหมาะสมของแบบสอบถาม จากนั้นได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและนำกลับมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ตรวจสอบจนมีความถูกต้องสมบูรณ์ในระดับหนึ่ง

4. ประมวลความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการพิจารณาแบบสอบถามเป็นรายข้อ แล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน

6. วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยทั้งฉบับ (Reliability Analysis) เพื่อประเมินคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยแต่ละด้าน โดยการคำนวณหาค่า Alpha Coefficient ตามวิธีของ Cronbach ตามที่ Nunnally ได้เสนอแนะไว้ คือ มีค่าเท่ากับ 0.7 ขึ้นไป สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจ (ทองใบ สุตชาติ, 2549. หน้า 231)

7. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริงต่อไป

การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับและรายด้านนั้น แสดงไว้ตามตาราง

ดังนี้คือ

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าความเชื่อมั่นแบบ Alpha Coefficient
1. ด้านสินค้า/บริการ	.81
2. ด้านราคา	.82
3. ด้านสถานที่ตั้งและช่องทางการจัดจำหน่าย	.76
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด	.73
เครื่องมือในการวิจัยทั้งหมด	.83

จากตาราง 11 เครื่องมือในการวิจัยมีความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ .83 ส่วนค่าความเชื่อมั่นด้านสินค้า/บริการ เท่ากับ .81 ด้านราคา เท่ากับ .82 ด้านสถานที่ตั้งและช่องทางการจัดจำหน่าย เท่ากับ .76 และด้านการส่งเสริมการตลาด เท่ากับ .73 ถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ เป็นไปตามเกณฑ์ของ Nunnally

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยเป็นการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) จากการใช้แบบสอบถามที่มีการจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า ซึ่งได้นำแบบสอบถามดังกล่าวทำการสำรวจจากตัวแทนการศึกษาเอกชน 5 แห่งที่เข้าร่วมโครงการ Agent Training กับสำนักงานการศึกษาออสเตรเลียแห่งนานาชาติ ที่ผ่านการอบรม Australian Education Specialists Training Program 2005 ซึ่งจัดโดย Australian Education International (AEI), Thailand ได้แก่ Advanced Education Consultant, APEX Education Consultant, Complete Education and Touring Australia (Thailand), International Education Promotion (IEP) และ The Dean โดยมีระยะเวลาในการสำรวจ 1 เดือน 15 วัน คือ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 ถึง 15 กุมภาพันธ์ 2551

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าจากตำรา ทฤษฎี หนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร จุลสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ศูนย์การศึกษาประเทศออสเตรเลียในประเทศไทย ศูนย์แนะแนวการศึกษาต่อประเทศออสเตรเลีย

สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสืบค้นจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อใช้ประกอบการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้นำผลที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Research) และวิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

1. การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายถึง

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางเพื่อศึกษาต่อ ณ ประเทศออสเตรเลีย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด 4 ด้าน คือ ด้านสินค้า/บริการ ด้านราคา ด้านสถานที่/ช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมทางการตลาด

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing : Ho) ที่ตั้งไว้ที่นัยสำคัญ 0.05 เพื่อทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ตามตัวแปรเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติแบบ T-Test และการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์แบบ MANOVA